

er rigtig. Jeg tror ogsaa, at Rigsdagsudvalget vil gøre vel i at mærke sig, at det er dets Opgave, og jeg mener, at den overordentlige Kommission ligeledes bør have i Erindring, at vi er i en Afviklings-tilstand. Jeg erkender, at Forholdene ikke har udviklet sig, som man havde ventet, og langt fra er normale, men derfor er det ogsaa, mine Indvendinger i det væsentligste ligger paa det Punkt, at de indvundne Erfaringer ikke har bragt Resultater, man kunde forvente og ønske. Derfor synes jeg ikke, man skal fortsætte denne Tilstand længere end strengt nødvendigt, og jeg anser et Aar for at være for længe. Mit Parti maa derfor forbeholde sig at foreslaa Lovforslaget indskrænket til at gælde for et kortere Tidsrum, og derom vil det maaske være rettest at forhandle gennem en kort Udvalgsbehandling.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Hauge: Jeg kan anbefale Forslaget, som det foreligger, hvorved Loven af 30. August 1919 forlænges til 1. April 1921. Da vi i Begyndelsen af Aaret 1919 skulde optage et Statslaan, benyttede det konservative Folkeparti og Venstre i Landstinget sig af den Magtstilling, de havde der, til at kræve Loven af 7. August 1914 fjernet. Vi fik Afviklingsloven af 11. April 1919. Den skulde gælde, som det ærede Medlem rigtigt bemærkede, til 1. September. Man var ganske paa det rene med, da man vedtog Loven i April, og under Forhandlingerne forud for dens Vedtagelse, at nu vilde Forholdene hurtigt bedre sig, og det var egentlig ganske upaakrævet at foretage sig noget, men naar galt skulde være, kunde man da gaa med til, at man fik en Lov som den, der saa blev vedtaget den 11. April 1919 og kun skulde gælde til 1. September. Derefter ventede man et Rigsdagsvalg, hvorefter en ny Rigsdag skulde træde sammen i Oktober. Det er jo ikke gaaet ganske, som de to ærede Partier har spaaet, det er endogsaa gaaet lige stik modsat. Forholdene er ikke gaaet i Lave, saaledes at man er kommet mere og mere ind i normale Forhold. Det modsatte er blevet Tilfældet. Man maatte da ogsaa faktisk forlænge Loven af 11. April 1919 til at gælde indtil 1. April 1920, og jeg føler mig overbevist om, at intet Parti tør tage Ansvar for nu at lade den bortfalde. Vi maa have en ny Forlængelse af Lovens Gyldighed, og jeg kan anbefale, at For-

længelsen bliver paa et Aar. Skulde det vise sig i Løbet af nogle Maaneder, at Forholdene har forandret sig saa meget, at man kan undvære Loven, vil sikkert ingen holde paa, at den skal vedblive at eksistere. De urolige Forhold i Europa gør, at vi i Virkeligheden ikke i Dag ved, hvilke Vanskeligheder vi kan komme til at staa overfor i den allernærmeste Tid. Udviklingen synes at gaa i en helt anden Retning end den, der skulde hidføre rolige Forhold i den nærmeste Fremtid. Men ogsaa udenfor Europa er Forholdene vanskelige. Tilførslerne til Danmark er for vigtige Produkters Vedkommende overordentlig besværlige. Vi har f. Eks. aldrig haft saa vanskelige Brændselsforhold som i dette Øjeblik, ikke en Gang i 1917 under den hensynsløse Undervandskrig, som førtes fra tysk Side. Priserne paa udenlandsk Brændsel maa i dette Øjeblik kendetegnes som nogle af de højeste, vi har staaet overfor, i alt Fald naar vi ser bort fra den Fragtnedsættelse, der er foretaget ved Statens Foranstaltning. Til Trods for, at man i Øjeblikket har nedsat Fragten til kun 30 Kr. pr. Ton fra England, vil der neppe for Øjeblikket kunne hjemføres Kul fra England til Danmark under en Pris af ca. 170 Kr. pr. t. Forsøg paa at faa Kul fra Amerika har ikke hidtil kunnet føre til noget stort Resultat, og de Priser, der skal betales for amerikanske Kul cif dansk Havn, er de samme, som skal betales for de engelske Kul. Der er dog maaske den Fordel ved de amerikanske Kul, at de er bedre, idet de engelske Kuls Kvalitet er blevet ringere og ringere, navnlig i de sidste Maaneder. Dyrtiden er ikke aftaget, tværtimod, de Varer, der skal købes fra Udlandet, er blevet dyrere og dyrere, og dertil kommer, at vi har Betalingsvanskeligheder overfor Udlandet og for ganske nylig her har forhandlet om et Lovforslag, som praktisk talt gik ud paa at begrænse Importen af udenlandske Varer, fordi vi ikke kan faa Priser for vore Eksportvarer, som svarer til de Priser, vi igen skal betale for de fremmede Varer. Alle de Indberetninger, der i Henhold til Afviklingsloven skal indhentes fra de forskellige i Loven nævnte Korporationer, lyder paa, at Forholdene fortsat er meget vanskelige. Det er derfor rimeligt, at den højtærede Minister har stillet Forslag om en Forlængelse af Lovens Gyldighed, og jeg haaber ogsaa, at man maa naa til Enighed derom. Jeg haaber, at vi, trods de Udtalelser, som det ærede Medlem fra